

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VI Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

14-15 травня 2013 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VI Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний
напрям. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2013.- 219 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ– голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник
голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бучко Василь Богданович – кандидат психологічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Чернігівець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №9 від 26.04.2013 р.)

- заг. ред. д-ра пед. наук, проф. Онкович Г.В. – Івано-Франківськ, 2010.- 100 с.
- Федоров А.В. Развитие медиакомпетентности и критического мышления студентов педагогического вуза./ А.В. Федоров. – М.: Изд-во МОО ВПП ЮНЕСКО «Информация для всех», 2007. – 616 с.
 - Шроль Т.С. Особливості вивчення мультимедійних технологій студентами математичних спеціальностей./ Т.С. Шроль// Всеукраїнська наукова конференція «Сучасні проблеми математичного моделювання та обчислювальних методів» – Рівне:РДГУ-НУВГП. – 2013. – С.163.

ОСОБЛИВОСТІ ЧИТАННЯ КАЗОК

Юсенко Л.В., студентка

Захарчук З.О., кандидат педагогічних наук, доцент

Читання казки має свою специфіку, зумовлену, як її змістом, так і формою. Казка – це художній твір вигаданого змісту, найчастіше прозової форми, який розповідають з метою зацікавленості або навчання [2, 134].

Зародилася казка в глибоку давнину. Створювалася вона усно і була розрахована не на читача, а на слухача. Сама назва «казка» (отримана від слова «сказувати», «говорити», «розповідати»), визначає форму її викладання.

Читається казка (по книзі або напам'ять) завжди *в простій розмовній манері*. Вчитель ніби звертається до дітей, бажаючи відтворити історію, подію, випадок, свідком якого він був сам (поширена казкова формула: («Я там був»), або дуже добре його знає, ясно уявляє. («Жили собі дід та баба...»), або бажає передати його незвичайність («В чудесному глибокому озері...»).

Природне спілкування з дітьми – одна з головних вимог при розповіді казки. Необхідність дотримуватися цієї вимоги передбачає сам текст казки, в якому постійно є або звертання до слухача, або питання, або вказівка.

Читаючи казку, вчитель повинен постійно дбати про те, щоб його розповідь була звернена до дітей, звучала живо, природно, щоб діти уважно слідували за розвитком сюжету, активно переживали події, разом із учителем хвилювалися за долю героїв, раділи щасливому кінцю.

В основі казки лежать реальні події. Фантастичність казки постійно знаходиться в тісному зв'язку з реальністю, підпорядковується життєвим задачам життя і передає реальні прагнення людей, їх мрії, бажання. Ця особливість казки вимагає *читання її як простої розповіді*, в звичайних для побутового спілкування інтонаціях. Деяка таємничість, притаманна чарівним казкам, повинна додержуватися в зачині, який нібито вводить дитину у казковий світ.

Казки найчастіше будуються *на принципі антитези*: добро протиставляється злу («Виноградар і змія»), працьовитість – ледарству («Колосок»), розум – глупоті («Лисиця та їжак»). Цю особливість казок треба враховувати при читанні. Місця, в яких протиставлення подається особливо яскраво, слід виділяти голосом, звертати на них увагу дітей. Підкреслювання контрастних місць підсилює враження від казки, робить її особливо приємною дітям і підводить їх до правильного сприйняття висновку, який настає за протиставленням.

У казках герої подаються прямолінійно. Розвиток характеру, еволюція образу, як правило, в них відсутні. Казкові герої – або носії добра, наділені різними позитивними рисами (гуманізмом, чесністю, справедливістю, відвагою, працьовитістю і т.д.), наприклад Півник («Колосок»), Наталочка («Про дівчинку Наталочку та сріблясту рибку»), виноградар і змія («Виноградар і змія»), або носії зла, яким притаманні риси (лінь, жадібність, лицемірство, підступність і т.д.), наприклад мишенята («Колосок»), вовк («Вовк та козенята»), син («Виноградар і змія»).

Особливості зображення героїв казки визначають своєрідність її читання. Учителю слід так передати казку, щоб діти відразу ж зрозуміли, який це герой, як до нього ставитися, співчувати йому чи, навпаки, засуджувати його. Розповідь про позитивного героя потребує теплого ставлення читача, ласкавих, схвальних інтонаціях. Відтворенню ж образів негативних героїв будуть відповідати сухі, неприязні інтонації, які передають незадоволення, осудження, обурення.

Так, наприклад, в казці «Про дівчинку Наталочку та сріблясту рибку», місце, де розповідається про біду сріблястої риби слід прочитати співчутливо і тепло, щоб відразу ж викликати до неї симпатію дітей. Слова лебедя «Дістань мені черевички, бо лапи мої у воді мерзнуть. Не дістанеш – з'їм» повинні прозвучати зверненням до дітей, щоб вони задумалися над тим, як допомогти риби і зацікавилися її долею.

Події в казці, зазвичай, починаються відразу («Посадив дід ріпку...»), «Ішов дід лісом і загубив рукавичку...»), «Лисичка з Журавлем дуже заприятелювали...» і розвиваються безперервно. Одна картина змінюється іншою.

Візьмемо для прикладу казку «Рукавичка». Тільки дід загубив рукавичку, до неї відразу ж прибігла мишка, влізла у рукавичку, а за нею жаба, потім зайчик і т.д. Кожна картина змальовує конкретну подію, закінчений епізод, в якому беруть участь певні герої. Тому, готуючись до читання казки, слід дуже уважно вдумуватися в епізоди, розуміти їх значення для загального розвитку дії, ясно уявляти дійових осіб.

Розповідаючи про кожного героя, наприклад з казки «Рукавичка», слід правильно словесно відтворити образ кожного звіра, зобразити його величину, характер, мову, щоб діти яскраво уявили собі їх. Так, дуже маленьку, швиденьку і полохливу мишку-скряботушку можна буде відтворити дуже тоненьким лякливим голосом, широченьку і приземисту жабку-скрекотушку – квакаючим, трішки грубшим голосом, хитру лисичку – улесливим негрубим голосом, вовчика-братика – грубим голосом, кабана-іклана – хриплим і грубим голосом, ведмедя-набрєдя – глухим голосом-ревом.

Останній епізод про ведмедя читається більш значимо, ніж попередні. Передаючи його, вчитель повинен підвищити інтерес дітей до розвитку сюжету, примусити їх сильніше хвилюватися за долю всіх тих звірів, що вже живуть в рукавичці.

Оскільки кожна картина в казці малює завершену конкретну подію, вона повинна відокремлюватися від наступної *значимою паузою*. Це дозволить дитині усвідомити прочитаний епізод, пережити його, визначити своє ставлення до дійових осіб і підготуватися до сприйняття наступної картини.

У казках зазвичай *щасливий кінець*: добро в них перемагає, зло карається. Цю особливість потрібно пам'ятати при читанні. Кінець казки необхідно читати дещо уповільнено, передаючи інтонацією задоволення, щоб діти

пережили радість від щасливої розв'язки.

Казка має свої, вироблені віками *художні прийоми*, їх необхідно дотримуватися в читанні. Це перш за все прийом багаторазового повторення. Два рази вовк стукався до козенят («Вовк та козенята»), три рази каченята співали пісеньку дівчинці («Кривенька качечка»), семеро звівів влізли в рукавичку («Рукавичка»).

Прийом багаторазового повторення має велике смислове значення. Він передає поступове наростання напруження, яке в останньому випадку досягає найвищої точки і являється кульмінаційним моментом, після якого настає перелом в дії. Так, в тій самій казці про рукавичку з кожним наступним проханням нового звіра про те, щоб і його пустили жити в рукавичці напруга зростає (ось їх уже двоє, ось їх уже троє стало, ось їх уже четверо, ось їх уже п'ятеро, ось їх уже шестеро, уже так тісно, що й нікуди, вліз і той – семеро стало), звірі хвилюються, і після останнього «мешканця» рукавички стає ясно, що вона ось-ось порветься...

Повтори хвилюють дітей, допомагають краще зрозуміти і запам'ятати казку. Тому необхідно при читанні виділяти слова, які передають зростання напруження, особливо вагомо промовляти останній повтор, так як він являється моментом найвищого напруження, насторожує дітей і готує їх до сприйняття того, що наступить за ним. Повтори надають ритмічності казковому стилю і диктують неквапливість викладу.

Казкам притаманні стійкі висловлювання: «Думали-думали і нарешті придумали» («Бременські музиканти» – нім. нар. казка), постійні епітети: «де, солодкими оченятами позирає» («Лисиця та їжак»), тавтологічні повтори: «Зібрали брати багатий-пребагатий урожай» («Як брати батьківський скарб ділили»).

Ці художні прийоми підсилюють враження, роблять образи усвідомленими, конкретними, поетичними і зрозумілими. Тому під час читання стійкі вислови, епітети необхідно підкреслювати голосом і передавати емоційно, щоб діти їх відчували їх красу і зрозуміли їх значення. Тавтологічні прийоми, які сприяють яскравому сприйняттю дії необхідно вимовляти уповільненим темпом з деякою співучістю, щоб дати можливість дітям краще відчувати ритм, запам'ятати казку.

В текст казки часто вплітають *римовані пісеньки*, органічно пов'язані із змістом казки. Вони передають стан або настрої героя, виражають наміри, служать умовним знаком, використовуються як прийом змалювання. Читання їх не повинно виділятися із загальної передачі тексту казки. Учитель може або заспівати їх на нескладний мотив або прочитати на розспів, дотримуючись інтонацій, які найбільш яскраво будуть передавати зміст пісні, характер і настрої героїв. Так, у казці «Кривенька качечка» табунець каченят, пролітаючи над подвір'ям діда і баби, побачив свою подругу і заспівав:

Он де наша іва,	Кужілочка шумить,
Он де наша діва,	веретенце дзвенить.
на метеному дворці,	Скин'ємо по пірячку,
на тесаному стовпці.	Нехай летить з нами!

А дівчина їм відповідає:

Не полечу з вами:
як була в лужку,
виломила ніжку,
а ви полинули,
мене покинули!

Зміст пісень, за загальним контекстом, потребує певної інтонації та їх відтінків, які б у пісні каченят передавали радісне оповіщення й запрошення, а в пісні дівчини – відмову з почуттям кривди й осуду. Очевидно, й темп у пісні каченят буде дещо пришвидшений, підсилений, а в пісні дівчини – сповільнений, послаблений.

Однією із характерних особливостей казки є її *не багатослів'я*. Казка скупа на слова, в ній немає нічого зайвого. Кожне її слово вагоме, значиме, динамічне, максимально насичене змістом, влучне і поетичне.

Характерні казкам *стилість фраз, значимість слів, інверсія*, яка часто зустрічається, вимагають від читача особливої уважності до кожної фрази. Вчитель повинен вдумуватися у слова казки, бачити з ними дію, картину, настрої героя. Тільки в такому разі його читання буде живим та емоційним.

Під час читання казки *слід звертати увагу й на гумор*. Вміло переданий, він завжди радує дітей, приносить їм задоволення.

Щоб діти зрозуміли гумор казки, вчитель повинен місця, які змальовують безглуздість ситуації, в яку потрапляють нерозумні та злі герої, читати з лукавством, іронією, виділяти слова, які підкреслюють комізм ситуації.

Казки, включені в програму навчання, можна розділити на наступні групи:

1. За походженням *казки народні*, створені майстрами усної народної творчості («Колосок», «Рукавичка», «Лисичка», «Собаки, коти та миші», «Легкий хліб», «Виноградар та змія», «Сорочаче гніздо», «Бременські музиканти»).

Авторські казки складніші від народних. В них можна зустріти описи природи, елементи психологізму.

2. За змістом: *казки про тварин* («Вовк і семеро козенят», «Собаки, коти і миші», «Вовк і кіт»), *чарівні казки* («Золушка», «Про дівчинку Наталочку та сріблясту рибку», «Снігова королева»).

Казки про тварин – це в цілому цікаві чи повчальні розповіді алегоричної форми. В таких казках піднімаються питання моральності. Вони вчать справедливості, виховують почуття колективізму, викликають бажання допомагати слабшому. Такі казки займають велике місце в педагогіці початкової школи. Читаються переважно учням 1-2 класів.[3, 45]

За обсягом казки про тварин невеликі. Зміст їх досить простий, близький і зрозумілий дітям. В основі своїй вони реалістичні. Елемент фантастики в них незначний і виявляється в олюднюванні тварин, які в казках не тільки розмовляють на людській мові, але й діють, як люди.

Своєрідність казок про тварин зумовлює особливість їх читання, розповідання. Для їх передачі характерна *природна, розмовна інтонація*. Герої казок про тварин – звичайні люди (батьки, діти) і добре знайомі тварини (коза, вовк, собаки, коти, миші, ведмідь, кабан), які наділені типічними рисами: лисиця – хитра, вовк – злий, миші –

голодні, коза – дбайлива). Ці типічні риси допомагають читачеві або розповідачеві казки віднайти вірні засоби для передачі характеру і поведінки того чи іншого персонажа. Казки про тварин будуються переважно на мотиві зустрічі і мають діалогічну форму. Така форма казки визначає характер її виконання.

Розповідь ведеться живо, як звичайна бесіда.

Мовлення кожного героя казки перелачується зі строгим урахуванням його характеру і поведінки. Так, мовлення кози («Вовк і семеро козенят») передає її турботу про козенят, тривогу, відчуття загрожує їм небезпеки. Характер вовка і його злі наміри продикують читцеві уповільнення темпу і пониження голосу, так як в казці відзначено, що «вовк заспівав грубим голосом». Жвавість читання або розповідання казок про тварин диктується і їх мовленням – яскравим, емоційним, розмовним.

Сюжет в казках про тварин розвивається швидко, композиція нескладна. Велику роль грають багатократні повтори одного епізоду що надає казці особливої ясності і сприяє її запам'ятовуванню. Тому під час читання їх слід виділяти голосом.

Багатьом казкам про тварин характерний повтор з нарощуванням.

Герої чарівних казок – люди, наділені високими моральними якостями. Тому їм допомагають тварини, чарівні створіння і чудесні предмети. Героям чарівних казок протиставлені казкові створіння або лихі і підступні люди.

Сюжет чарівних казок складніший, ніж казок про тварин. В них розповідається або про незвичайну долю героя, сповнену різними пригодами, або про який-небудь випадок із його життя. Будується сюжет чарівної казки на діях героїв, які опиняються в складніших ситуаціях, долають великі труднощі і завдяки своїм високим моральним якостям одержують перемогу.

Ідейна спрямованість чарівної казки, її чудесні події, герої і умови, в яких вони діють, а також художня форма казки, визначають задачі і особливості її читання. Вони допомагають виховувати у дітей високі моральні якості, почуття прекрасного, тому що в казках особливо яскраво проявився геній нашого народу.

Під час читання слід звертати увагу на своєрідність її форми, на ті додаткові художні прийоми, які в ній, які сприяють найбільш яскравій передачі змісту.

Чарівній казці *передчує приказка*, не зв'язана із змістом казки. Вона образна, ритмічна. Мета її – зосередити увагу на слухача, ввести його в світ незвичайного, казкового. Читання приказки повинне викликати у дітей інтерес, заставити їх зосередитися, насторожитися, виголошувати її слід в середньому темпі, розбірливо, ритмічно, виділяючи слова і словосполучення, найбільш образні, яскраві, характерні для казки. Останню фразу приказки необхідно підкреслити, прочитати більш повільно, зацікавлено, щоб діти відчули, що казка ось-ось розпочнеться. Після читання приказки слід зробити довгу паузу. Це надасть дітям можливість зосередитися і підготуватися до слухання самої казки [4, 56].

Чарівна казка розпочинається *стійкою казковою формулою-зачином*. Зачин читається уповільнено, дещо наспівно, дещо таємниче, щоб підготувати дітей до сприйняття чудесної оповіді.

Чарівній казці в більшій мірі, ніж казкам про тварин, характерний прийом трикратності. Цей казковий прийом зумовлює неквапливість читання казки і концентрує увагу слухача на останній третій дійовій особі, вчинкові, перешкоді і т.д., яке є самим важливим і тому вимагає виділення голосом.

В чарівній казці багато традиційних формул, загальних місць, які надають казці образності, особливої чарівності, поетичності і зумовлюють плавність її оповіді. Тому під час читання слід звертати увагу на ці формули; виділяти їх голосом, дотримуватися ритму і підкреслювати римовані слова.

Велику роль в чарівній казці відіграє *прийом ступінчатого звукування*, коли кількість предметів звужується до одного, який являється найголовнішим, вирішальним в долі героя.

Мова чарівної казки живописніша і складніша, ніж казки про тварин, фрази – довші. Зустрічаються, хоч і короткі, реалістичні описи природи.

Під час читання казки вчитель повинен звертати увагу на її мову, виділяти найбільш художні місця, старатися, щоб діти їх запам'ятали. Передаючи побутові деталі, картини природи, душевний стан героя, читець повинен використовувати звичайні розмовні інтонації, характерні для звичайної співбесіди. Це надасть можливість дітям живо сприйняти казку і відчути її реальну основу.

Мета кінцівки – розрядити увагу слухачів, вернути їх до повсякденного життя. Читається вона в звичайній розмовній манері, дещо лукаво, ніби підкреслюючи незвичайність дії чарівної казки. Перед кінцівкою і після неї робиться значна пауза, яка відділяє її від загальної казкової оповіді.

Список використаних джерел

1. Верзилина Я. В. Действо со сказкой / Я. В. Верзилина // Начальная школа. – 2009. – № 6. – С. 19.
2. Методика выразительного чтения / Б. С. Найденев, Л. Ю. Коренюк, Р. Р. Майман и др. – 2-е изд. перераб. и доп. – М.: Просвещение, 1985. – 203 с.
3. Науменко В. Читання в 2 класі. Методичні рекомендації до уроків читання за «Читанкою»: Посіб. для вчителя. – К.: Генеза, 2011. – С. 30-50.
4. Олійник Г.А. Виразне читання. Основи теорії. Посібник для вчителів / Г.А.Олійник. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2007. – 224 с.
5. Пархоменко С. В. Словарные сказки / С. В. Пархоменко // Начальная школа. – 2008. – № 11. – С. 72-73.

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ БЕЗОПАСНОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ

Чернявская Л. В., студентка

Никонова Л.Е., кандидат педагогических наук, доцент

Белорусский государственный педагогический университет имени Максима Танка, г. Минск

Формирование культуры безопасности ребенка и охрана его здоровья – одна из актуальнейших задач дошкольного образования (Н.Н. Авдеева, К.Ю. Белая, Т.В. Загвоздкина, О.Л. Князева, Р.Б. Стеркина, Т.Г. Хромцева и

ЗМІСТ

Молодий педагог

Абдукадырова Э.К., Зарединова Э.Р. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ САМОСТОЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	3
Августинюк О.П., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ПОБУДОВИ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТРАСЕКТОРІЇ В УЧНІВ 8-9-х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	5
Алимова Л.У. ОБЩЕЧЕЛОВЕЧЕСКИЕ И НАЦИОНАЛЬНЫЕ ЦЕННОСТИ КУЛЬТУРЫ И ОБРАЗОВАНИЯ КАК ИНТЕГРИРУЮЩАЯ ОСНОВА ПРЕПОДАВАНИЯ ОБЩЕСТВЕННЫХ ДИСЦИПЛИН В ВУЗЕ	7
(на примере истории педагогики)	7
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. РОЛЬ МУЛЬТФИЛЬМОВ ВО ВНЕКЛАССНОЙ РАБОТЕ С МЛАДШИМИ ШКОЛЬНИКАМИ.....	8
Банацький О.І., Галатюк Ю. М. ДЕЯКІ МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ФІЗИКИ	10
Баньковська М.М., Гудовсек О. А. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ ОСВІТИ.....	12
Басюк М.В., Пасічник Я.А. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «СКАЛЯРНІ ВЕЛИЧИНИ І ЇХ ВИМІРЮВАННЯ»	15
Белова Г.И, Удина Е.Н. КРИТЕРИАЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ОТВЕТСТВЕННОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ	17
Блащук О.Ю., Захарчук З.О. ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ В ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	18
Бобрицька В. І., Процька С. М. АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО ПОРТАЛУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГУМАНІТАРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ...	20
Бойко В.Д., Радковська Л.М. ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ДУХОВНОЇ МУЗИКИ	21
Брик М. В., Галатюк Ю. М. КІБЕРНЕТИЧНИЙ АСПЕКТ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ФІЗИКИ	23
Булавская А.А., Никонова Л.Е. КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД К ПРОБЛЕМЕ СОЦИАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ДОШКОЛЬНИКОВ	25
Бурмай Ю.Ю., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УРОКУ МУЗИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	26
Ваколюк А.М., Вербець В.В. СПЕЦИФІКА РОБОТИ КЛАСНОГО КЕРІВНИКА У ШКІЛЬНИЦТВІ.....	27
Вальчук І.А., Гудовсек О.А. Моральне виховання молодших школярів у сучасній педагогіці США	29
Василюк В.О., Кирильчук Ю.В., Кошицький В.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ 10 КЛАСІВ ЗНАТЬ З ВИРОЩУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР	31
Васільєва Н. В., Суржук Т. Б. ЗАСОБИ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	33
Ведмінська О.В., Радковська Л.М. МУЛЬТИМЕДІА, ЯК НОВІТНІЙ ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ ЗАВДАНЬ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	35
Власюк О.П. ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ СИСТЕМНОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА	37
Вовк О.Р., Гумінська О.О. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ВОКАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКИХ ВМІНЬ СТУДЕНТІВ У ВНЗ	39
Войтович Н.В., Суржук Т.Б. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ.....	40
Гаврилович Г.М., Строганова Г.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	42
Галатюк Т. Ю., Галатюк М. Ю. УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СТАРШОКЛАСНИКІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ.....	43
Гамза А.В. МЕТОДИКА ЗВУКОГРАФІЧНОЇ РОБОТИ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	45
Гарбар Л.М., Маліновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОРТЕРАПІЇ В ОЗДОРОВЛЕННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	47
Гичун І.П., Кирильчук Ю.В. УМОВИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ 8 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	48
Гілянчук К.О., Сингаївський Д.В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ І-ГО РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗА НАПРЯМОМ «ТЕХНОЛОГІЧНА ОСВІТА»	51
Глінчук Ю.О. ВПЛИВ МУЛЬТФИЛЬМІВ НА БЕЗПЕКУ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ.....	52
Гнедко Н.М. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ВІРТУАЛЬНОЇ НАОЧНОСТІ	53
Говоров Н.П., Козловская Н.П. ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ ПОДХОД В ОБУЧЕНИИ ОСНОВНОЕ СРЕДСТВО ОБУЧЕНИЯ ДЕТЕЙ ИНДИГО	55
Гольонко І.В., Яковишина Т.В. СКОВОРОДА ПРО ВИХОВАННЯ І РОЗВИТОК РОЗУМУ	57

Григорчук О.І., Гумінська О.О. МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ.....	58
Григорьева О.И., Дубинина Д.Н. ВЛИЯНИЕ РЕЧЕВОЙ СРЕДЫ НА ФОРМИРОВАНИЕ ЗВУКОПРОИЗНОШЕНИЯ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА В УСЛОВИЯХ БЛИЗКОРОДСТВЕННОГО ДВУЯЗЫЧИЯ.....	60
Грицюк Л.В., Пасічник Я.А. ВІДОБРАЖЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ РЕАЛЬНОГО СВІТУ ЧЕРЕЗ ПОНЯТТЯ ВЕЛИЧИНИ.....	61
Губеня Г.М., Шевців З.М. ВИДАТНІ ПЕДАГОГИ ПРО ЗНАЧЕННЯ ГРИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	63
Гудовск О.А. МІСЦЕ І РОЛЬ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	64
Данилюк О. С., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	66
Демчик К.І. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЖИВОПИСУ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	67
Дичко І.Т., Прокопович Т.Ю. РЕГЕНТСЬКА ОСВІТА: МИНУЛЕ І СЬОГОДЕННЯ.....	69
Добридень Ю.С., Янцур Л.А. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	70
Докторук Н.В. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	72
Доманюк О. М., Поніманська Т. І. СКЛАДОВІ КОМПЕТЕНЦІ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКА.....	73
Дубенчук Ю.О., Дичківська І. М. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІННОВАЦІЙНА ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-ПРАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	74
Євреш О.М., Крижановська Т.І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПРОЦЕСУ ХУДОЖНЬОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	76
Жакун О. Л., Галагук Ю. М. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ПРОБЛЕМНОСТІ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ НА ОСНОВІ ПОЗАУРОЧНИХ ДОСЛІДВІ ТА СПОСТЕРЕЖЕНЬ УЧНІВ.....	78
Залізняк Г. М., Коваль Г. П. СПОСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МОВИ В МАЛОКОМПЛЕКТНІЙ ШКОЛІ.....	80
Зінчук Ю.О. ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВИХ СТРАТЕГІЙ ПІД ЧАС ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ІНШОМОВНОГО ЧИТАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	82
Зіядінова Р.І., Заредінова Е.Р. ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ.....	84
Іваненюк О. В., Янцур Л. А. ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО НАРОДНОЇ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОЇ ПЛАСТИКИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	85
Ірклієнко К. М., Строганова Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКА НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛІВ «ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ».....	87
Кабуш І.Ю., Джава Н.А. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ.....	88
Кирильчук О.А., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ З БАТЬКАМИ.....	89
Кир'янова М.Я., Колупаєва Т.Є. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У СТАНОВЛЕННІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	91
Ключук А.І., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЗБОРУ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРОФЕСІЇ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	93
Кобець О.М., Карпенчук С.Г. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ СФЕРИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З УРАХУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	95
Ковтунович В.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «МНОГОГРАННИКИ» У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ.....	97
Котяй Т.О., Павелків О. М. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З МАТЕМАТИКИ 5 – 6 КЛАСІВ, ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ МІЖ ПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.....	99
Кравчик І. В., Козлюк О. А. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ІГРАШКИ.....	101
Красовський В. В., Галагук Ю.М. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СВІТЛОВИХ КВАНТІВ У КЛАСАХ З ПОГЛИБЛЕНИМ ВИВЧЕННЯМ ФІЗИКИ.....	103
Кудюкин И.И., Воловик А.К. ДЕСКРИПТИВНЫЙ АНАЛИЗ СОВРЕМЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИОННЫХ ФОРМ ОБУЧЕНИЯ В ВУЗЕ.....	105
Кузьмінець М.П., Коваль Г. П. ЕФЕКТИВНІ ФОРМИ РОБОТИ НАД ЗМІСТОМ ТЕКСТУ, УСВІДОМЛЕННЯ ТА ЗАСВОЄННЯ ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	106
Лавринович В.В., Стреха Е.А. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ПРЕДСТАВЛЕНИЙ О БЕЗОПАСНОСТИ ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	108
Лепуга Г. В., Пасічник Я. А. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ МОДЕЛЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПРО ПРОПОРЦІЙНІ ВЕЛИЧИНИ І ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ.....	109
Лякішева А.В. СУТНІСТНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОНЯТТЯ «СТУДЕНТСТВО».....	111
Мазурок Д. О., Кирильчук Ю. В. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ НА ОСНОВІ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА».....	113
Макарова А. М., Дичківська І.М. ФОРМУВАННЯ СТАТЕВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО	

ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ТА ЇЇ ДІАГНОСТИКА	115
Малинівська Л.І. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ “ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ”	117
Мар’євич Н.К., Тарасенко Г.С. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ МУЗИЧНИХ ІГОР У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	120
Михальчук І.І., Боровець О.В. ПОРТФОЛІО ЯК ЗАСІБ ОЦІНКИ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	122
Мороз О.М., Джава Н.А. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ УЧНІВ ІНШОМОВНИХ ЛЕКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ	123
Мороз С.В. САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ	125
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ НАРОДНЫХ СКАЗОК В ФОРМИРОВАНИИ МОРАЛЬНО-ЭТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	126
Набухотна М. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ’ЯЗУВАННЯ ІРРАЦІОНАЛЬНИХ РІВНЯНЬ І НЕРІВНОСТЕЙ У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ	129
Наймівич Т.М., Стреха Е.А. ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ОРГАНИЗАЦИИ ТРУДА В ПРИРОДЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	130
Науменко І.Ю., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ЧУТЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	131
Нехай О. М., Горопаха Н. М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО РЕЗУЛЬТАТІВ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ	133
Нікітіна Л.В., Крижановська Т.І. ПІСЕННИЙ ФОЛЬКЛОР ХМЕЛЬНИЧЧИНИ ЯК ЗАСІБ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	135
Новак Ю.Ю., Джава Н.А. ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ	137
Ногачевський Р.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В. М. ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ, І РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗАСОБАМИ НАОЧНОСТІ	139
Ободяньський О.В., Войтко А.І. МЕТОДИКА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ 9-ГО КЛАСУ В ПРОЦЕСІ ВИГОТОВЛЕННЯ МОДЕЛЕЙ	141
Окіс Ю. В., Шевців З. М. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	143
Окрень В.М., Фещук Ю.В., Юсенко А.С. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ З ВИЗНАЧЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ КОНСТРУКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ “МЕТАЛООБРОБКА” З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ	145
Омелянчук В.Л., Фещук Ю.В. ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА»	147
Остапчук Н.О. ЗАСТОСУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО ПОЯСНЕННЯ ВЧИТЕЛЕМ НОВОГО МАТЕРІАЛУ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ	149
Павлишин Н. В., Захарчук З.О. ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ СПРИЙМАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ТЕКСТУ. РОБОТА НАД ОПИСАМИ	150
Павлова Н.С. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ УЗАГАЛЬНЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗНАНЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНФОРМАТИКИ	152
Павловська В. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА	154
Петренко С.В., Биков В.Ю. РОЛЬ СЕРЕДОВИЩА DELPNI У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ	155
Пилипчук Т.В., Малиновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОЇ СПАДЩИНИ СОФІЇ РУСОВОЇ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	156
Полухович Н.В. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МАТЕМАТИКИ ТА ОСНОВ ЕКОНОМІКИ	158
Посохова М.Л., Косарева О.І. ВИХОВАННЯ ЕМПАТІЙНИХ ЯКОСТЕЙ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	160
Потапчук Т.В. САМОІДЕНТИФІКАЦІЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ЗА ТЕСТОМ «Хто Я»	162
Придюк А. М., Шроль Т.С. РОЗРОБКА ПРЕЗЕНТАЦІЙ ДЛЯ ВІЗУАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «АПАРАТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ»	164
Романюк А.А. МЕТОД ПРОЕКТІВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ	166
Рудич К.В., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПІДЛІТКІВ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ	167
Русов В.М., Шова Т.В., Зорило Л.И. ФОРМИРОВАНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ В ОБЛАСТИ ПРЕОДОЛЕНИЯ СОПРОТИВЛЕНИЯ ВОСПИТАНИЮ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	169
Сас І.О., Фещук Ю.В. РОЛЬ КОМП’ЮТЕРНОГО ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ І КРЕСЛЕННЯ	170
Свистун Т.Л. РОЛЬ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ ОРГАНІЗАТОРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ	171
Севастьянов В.В., Руденко В.М. РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ПРОГРАМ В МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	173
Семенов С.А., Гронь Л.В. КОНТРОЛЬ У ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	

УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ.....	174
Семенюк М. Ю., Пасічник Я. А. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МАТЕМАТИЧНОГО ГУРТКА В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	176
Суранович Б.М., Колесніков С. А. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ХУДОЖНЬОГО ІНТЕРЕСУ	177
Тимофеева Н.С., Поздеева Т.В. ВОСПИТАНИЕ ЭМОЦИОНАЛЬНОЙ ОТЗЫВЧИВОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	179
Токар Ю.О., Шевців З. М. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДОЗНАВСТВА	179
Трофимчук І. В., Козлюк О.А. ТЕАТАРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ЕМОЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	181
Умерова З. К. РАБОТА С ОДАРЕННЫМИ ДЕТЬМИ В ШКОЛЕ	183
Федорова І.А., Крижановська Т.І. АФЕКТИВНИЙ РОЗВИТОК УЧНЯ-ПІАНІСТА: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ	184
Чернецька В.А., Лесняк Н.В. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ	186
Черникова Н.Л., Горбатова Е.В. ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЕ СРЕДСТВА РИСунков ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	188
Чернишова В.І., Твердохліб І.А. МІСЦЕ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕСТІВ У СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	189
Шворак Н.В., Іванова Л.І. УПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ УРОКІВ ЧИТАННЯ. МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ..	190
Шекель Н.М., Середюк Л.А. ДИСКУСІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ПРОЦЕСІ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ	192
Шелепа О.О., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ СТРУКТУРИ ТЕКСТУ СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	194
Шроль Т.С. ПРОБЛЕМИ МЕДІАГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ В КОНТЕКСТІ ІКТ-ОСВІТИ	195
Юсенко Л.В., Захарчук З.О. ОСОБЛИВОСТІ ЧИТАННЯ КАЗОК	197
Чернявская Л. В., Никонова Л.Е. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ БЕЗОПАСНОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ.....	199

Молодий психолог

Галабурда Л.О., Ямницький В.М. ТИПОЛОГІЯ ТА ФУНКЦІЇ ІМІДЖУ	201
Генсіцька-Антонюк Н.О. ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ.....	202
Синельников В.Б., Данилова Н.И. К ХАРАКТЕРИСТИКЕ ПРОЦЕССА ДЕЦЕНТРАЦИИ	203
Джеджеря О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНИХ ПЕРЕЖИВАНЬ СТУДЕНТІВ НА СТАДІЇ РАННЬОЇ ЗРІЛОСТІ	205
Кашка Э.А. ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЦЕННОСТНО-СМЫСЛОВОЙ СФЕРЫ ИНТЕРНЕТ РОЛЕВИКОВ	206
Кукла С.М., Петренко О. Б. ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ТА ВПЛИВ ГЕНДЕРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ НА ВИБІР ПРОФЕСІЇ	208
Lazo Maria Mihai, Briceag Silvia Sergei MOLDOVAN FAMILIES SYSTEM MARKED BY ECONOMIC MIGRATION.....	209
Станіславів Н. В., Петренко О. Б. ПСИХОЛОГІЯ ФЕНОМЕНУ ПЕРЕЖИВАННЯ САМОТНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	211
Суходол А.Ю., Рудюк О. В. ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ХАРАКТЕРУ СТАРШИХ ЮНАКІВ	212
Тищенко І.А., Петренко О.Б. РОЛЬ КАЗКИ І КАЗКОТЕРАПІЇ У РОБОТІ ПСИХОЛОГА З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	213